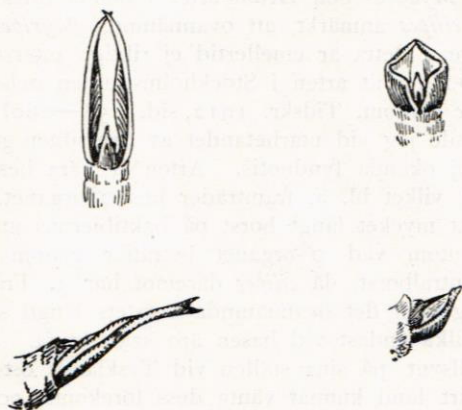

Smärre meddelanden och notiser.

Anaitis efformata GUEN. — Våra fjärilsamlare uppmanas att närmare studera sina exemplar av *Anaitis plagiata* L., då det är möjligt, att bland dem döljer sig något exemplar av *efformata* GUEN. De skiljas från varandra säkrast på ♂:s analklaffar, vilka hos *plagiata* äro påfallande långa, tämligen raka, i spetsen 2-kluvna, hos *efformata* betydligt kortare, knäböjda. (Se f. ö. vidstående figur, hämtad ur en i Int. Entom. Zeitschr. för 1 mars 1925 publicerad notis av Landgerichtsrat G. WARNECKE, Altona, vilken även haft vänligheten låna mig klichén.) Man äger blott att med en pensel avlägsna behåringen på buksidan av

Skiss av ♂:s genitalapparat hos 1. *Anaitis plagiata*.
2. *efformata*, sedda från buken och från sidan.

sista segmentet för att sedan med blotta ögat kunna konstatera skillnaden. Även hos ♀ kan man, om ej bakkroppsledningarna äro för långt inskjutna i varandra, se en tydlig olikhet mellan arterna; det sista synliga segmentet (det 7:de) är nämligen hos *plagiata*-♀ betydligt längre, längre än brett, medan det hos *efformata*-♀ är bredare än långt. F. ö. är *efformata* något mindre än *plagiata* samt till färgen något blackare, ej så kontrastrikt färgad.

A. efformata, först beskriven från Syrien (1878), är sedermera funnen flerstädes i Mindre Asien, Grekland, Kroatien, Ungern, Nedre Österrike, Spanien, Portugal, Marocko, Algeriet, Frankrike, Schweiz, Storbritannien, Ostpreussen, Berlin, Hamburg-Altona, Schleswig-Holstein och slutligen Skåne. I Riksmuseum finnas 3 ♂ 2 ♀, tagna i Färlöv i

nordöstra Skåne $\frac{2}{7}$, $\frac{3}{8}$ och $\frac{13}{8}$ samt 2 ♀ etiketterade »Sv. P. Wg.». Själv har jag $\frac{2}{6}$ tagit en ♂ i Hör i mellersta Skåne. Folkskollärare BENANDER meddelar, att han har ett ♂-exemplar av *efformata* från Benestad i Sydsåne. Dr. AMITZBÖLL har sänt mig till påseende en i Vånga s:n i nordöstra Skåne tagen ♂, vilken även visade sig tillhöra *efformata*. Slutligen finnas i dr. PEYRONS samling 2 ex. från Hälsingborg. Möjligt är väl, att arten har större spridning i södra Sverige och ej endast inkränker sig till vårt sydligaste landskap.

Jag är professor CHR. AURIVILLIUS tack skyldig, som visat mig på JORDANS uppsats i *Novitates Zoologicae* (XXX. 1923, p. 243—246) och dymedelst givit upphov till detta meddelande. Även tackar jag mycket herr G. WARNECKE.

Stockholm i mars 1925.

Frithiof Nordström.

Helina flagripes ROND., ej okänd som svensk. — I min översikt av svenska *Mydaea*- och *Helina*-arter i denna tidskr. 1924 har jag å sid. 65 vid *cilipes* anmärkt, att ovannämnda *flagripes* ej skulle vara funnen i Sverige. Detta är emellertid ej riktigt, eftersom redan 1906 Lektor WAHLGREN funnit arten i Stockholmstrakten och i *Nya fyndorter för Anthomyiidae* (Entom. Tidskr. 1912, sid. 258—260) publicerat detta fynd. Tyvärr hade jag vid utarbetandet av översikten glömt bort denna för mig eljest ej okända fyndnotis. Arten är nära besläktad med *anceps* och *cilipes*, vilket bl. a. framträder hos ♂-organet. I likhet med *cilipes* har ♂ ett mycket långt borst på baktibiernas utsida men skiljer sig från den, utom vad ♂-organet beträffar, genom att äga 4 post-suturala dorsocentralborst, då *cilipes* däremot har 3. Från *anceps* skiljer sig *flagripes*-♂ genom det ovannämnda borstets längd samt på mellan- och baklären, vilka endast vid basen äro svartaktiga. *Helina flagripes* lär ej vara sällsynt på sina ställen vid Tysklands östersjökust, varför man även i vårt land kunnat vänta dess förekomst och möjligen särskilt vid kusten.

Hälsingborg $\frac{22}{1}$ 1925.

O. Ringdahl.

Några fynd av Orthoptera och Neuroptera. Bland fynd av insekter av dessa ordningar, som jag under senare år gjort eller som varit till mig till påseende inlämnade, torde följande vara värda att noteras.

Orthoptera: Till Falu Läroverks museum insändes 1924 ett exemplar av vandringsgräshoppan, *Pachytylus migratorius* L. infångat av folkskollärare LUNDKVIST i Skedvi socken i södra Dalarna sommaren 1924. Exemplaret var en fullväxt hona med en längd av 55 mm och vingbredd av 125 mm. Som bekant är det i vanliga fall hanar som funnits i Sverige.

Oedipoda stridula L., trumgräshoppan, förekommer ännu så långt norrut som i Dalarna på lämpliga lokaler. Jag har sett exemplar från Ludvika, Gagnef och Floda socknar.